

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол Свята: Євр. 306 зач. 2, 11–18

Браття, той, що освячує, і ті, що освячуються, всі від одного. Тому він не соромиться називати їх братами, коли каже: Я звіщу ім'я твоє моїм братам, хвалитиму тебе серед громади. І ще: Буду надіятись на нього. Та: Ось я і діти, що Бог мені дав. А що діти були учасниками тіла й крові, і він також взяв участь у тому, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерті, тобто диявола, і визволити тих, яких страх смерті все життя тримав у рабстві. Аджеж не від ангелів прийняв він на себе, а від потомства Авраама. Тому він мусів бути в усьому подібний до братів, щоб стати милосердним та вірним первосвященником у справах Божих на спокутування гріхів народу. Тому, отже, що він страждав і сам був випробуваний, він може допомогти тим, що проходять через пробу.

Євангеліє Ряд.: від Мр. 40 зач. 9, 17-31.

Одного разу чоловік якійсь прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав: – Учителю, як привів до тебе сина мого, що має німого духа, і де тільки його вхопить, кидає його об землю, так що він пиниться, скрегоче зубами і ціпеніє. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та вони не могли. Він у відповідь каже їм: – О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть його до мене. І привели його до нього. Як тільки дух побачив його, зараз же потряс ним, і той повалився на землю, запінився і почав качатися. Він спитав його батька: – Скільки часу, як це йому сталося? – З дитинства, – відповів той. – Часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити. Якщо можеш, допоможи нам, змилосердиси над нами. Ісус каже йому: – Якщо можеш? – Все можливе тому, хто вірує. І вмиє батько хлопчини скрикув кризь сльози: – Вірую, поможи моему невірству! Ісус, бачачи, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи: – Німий та глухий душе! Наказую тобі: вийди з нього й не входи більше в нього. І закличавши та сильно ним стрясаши, вийшов з нього. І той став мов мертвий, і багато хто казали: він умер. Ісус узяв його за руку, підвів його, і той устав. Коли він увійшов у дім, учні питали його насамоті: – Чому ми не могли його вигнати? Він відповів їм: – Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом. Вийшовши звідти, проходили кризь Галилею, і він не хотів, щоб хто знав, бо він навчав своїх учнів і казав їм: – Син чоловічий буде виданий у руки людям і вб'ють його, і три дні після того, як його уб'ють, він воскресне.

Євангеліє Свята: Лк. 3 зач. 1, 24-38.

В ті дні зачала Єлисавета, жінка Захарії, і таїлася п'ять місяців, кажучи: – Так учинив мені Господь у ці дні, коли зглянувся, щоб зняти мою ганьбу між людьми. Шостого місяця ангел Гавриїл був посланий Богом у місто в Галилеї, якому ім'я Назарет, до діви, зарученої чоловікові, на ім'я Йосиф, з Давидового дому; ім'я ж діви було Марія. Ввійшовши до неї, ангел сказав їй: – Радуйся, благодатна, Господь з тобою! Благословенна ти між жінками. Вона ж стривожилась цим словом і почала роздумувати в собі, що могло значити те привітання. Ангел сказав їй: – Не бійсь, Маріє! Ти бо найшла ласку в Бога. Ось ти зачнеш у лоні й родиш сина й даси йому ім'я Ісус. Він буде великий і Сином Всевишнього назветься. Господь Бог дасть йому престол Давида, його батька, і він царюватиме над домом Якова повіки, і царюванню його не буде кінця. Марія сказала до ангела: – Як воно станеться, коли я не знаю мужа? Ангел у відповідь сказав їй: – Дух Святий зійде на тебе, й сила Всевишнього отинить тебе, тому й святе, що народиться, назветься Син Божий. Ось твоя родичка Єлисавета, вона також у своїй старості зачала сина, і оце шостий місяць тій, що її звуть неплідною; нічого бо немає неможливого в Бога. Тоді Марія сказала: – Ось я Господня слугиня: нехай зо мною станеться по твоєму слову. І ангел відійшов від неї.

Важливість таїнства Благовіщення

Таїнство Благовіщення має надзвичайно велике значення, бо від нього починається Новий Завіт, починається наше спасення. На благу вість архангела про воплощення Божого Сина людство чекало довгі-довгі тисячоліття. На ту благу вість чекало небо, чекала земля, чекали душі праведних в аді. З цим днем сповнилася Божа обітниця післати Спасителя, бо цього дня “Слово стало тілом, і оселилося між нами” (Йо. 1, 14).

У проповіді на Благовіщення, яку приписують святому Йоанові Золотоустому, читаємо: “Гавриїл був посланий об'явити всемірне спасення. Гавриїл був посланий принести Адамові обітницю про поворот з неволі. Гавриїл був посланий до Діви, щоб нечесть жіночої статі замінити на честь. Гавриїл був посланий, щоб чистому Женихові приготувати достойну весільну світлицю. Гавриїл був посланий, щоб створіння заручити зі Створителем. Гавриїл був посланий до живої палати Царя ангелів. Гавриїл був посланий до Діви зарученої Йосифові, але береженої для Сина. Був посланий безтілесний слуга до чистої Діви. Був посланий свобідний від гріха до винають з-під тління. Був посланий світильник, щоб указати на Сонце правди. Був посланий ранок, що біжить перед світлом дня. Був посланий Гавриїл, указуючий на Того, Хто знаходиться у нідрах Отця і в обіймах Матері. Був

посланий Гавриїл, звістуючий Того, Хто знаходиться на троні і в вертепі” (Твори, Т. 8, с. 854).

У повчанні, яке на цей день подає Пролог, так сказано про значення таїнства Благовіщення: “Днесь Син і Слово Боже, Господь і Бог наш, неказанно вміщується в лоно Діви, бажаючи своїм вочоловіченням обожити людину, рук своїх твориво, і в древній рай знову вивести. Днесь нестворений вміщується у своє створіння. Днесь невидимий стає видимий. Днесь недотикальний

починається у дівочому лоні і стає дотикальний. Днесь Боже Слово приймає тіло. Син Божий стає Сином Діви... Днесь райські двері отворяються, і полум'яна зброя, що вигнала людську природу, поспішно відходить, а людський рід вірою у Христа і добрими ділами з радістю знову входить до раю. Днесь Адам ликує, прийнявши у свою природу свого Творця. Днесь Єва стерши змієву голову, своєму лютому спокусникові, весь світ зважає до радости, кажучи: “Радуйтеся зі мною, бо сьогодні ми знайшли невимовну радість і звільнення від усіх гріхів”.

З хвилиною благовіщення ангела Божий Син починає перші хвилини Божого земного життя в дівочому лоні Пречистої Діви Марії. На тлі цього празника ясно виступають її привілеї богоматеринства і дівіцтва.

Історія празника Благовіщення

Святкування Благовіщення почалося у Східній Церкві в кінці IV або на початку V ст. Цісар Маврикій (582-602) робить цей празник обов'язковим у цілій державі. У перші століття цей празник уважався Господським, як на Сході, так і на Заході. На це вказують його первісні назви: Христове Зачаття, Благовіщення про Христа, Початок відкуплення, Благовіщення, Благовіщення ангела Марії, День Поздоровлення, День або празник Благові-

щення. Щойно в VII віці усталюється сьгоднішня назва для цілої Східної Церкви: Благовіщення Пресвятої Богородиці, а сам празник належить до Богородичних.

На святкування празника 25 березня вплинуло Христове Різдво, що настає через дев'ять місяців після Благовіщення. При тому існувало старовинне побожне передання, що 25 березня відбулося створення світу, воплощення Божого

Сина і Його смерть на хресті. Олександрійська Пасхальна хроніка з 624 року і Царгородська Пасхальна хроніка з початку VII ст. визначають дату празника Благовіщення — 25 березня.

Службу на цей празник уклали святий Йоан Дамаскин, святий Косма Маюмський, Теофан, єпископ Нікейський і монах Йоан. Наступного дня після празника Східна Церква святкує Собор святого архангела Гавриїла. Це давній звичай Східної Церкви, щоб наступного дня після великого празника віддавати шану тим особам, які брали визначну участь в події празника. Празник Благовіщення зі Сходу приходив на Захід десь між 660 і 680 роками. Як на Сході, так і тут він спочатку вважався Господським і мав різні назви: Господнє Благовіщення, Христове Благовіщення, Зачаття Христа, Празник воплощення, Благовіщення ангела Пресвятей Діви Марії, Благовіщення Святей Марії про Зачаття. Собор у Толедо 656 року говорить про Благовіщення 25 березня, але переносить його на 18 грудня. Причиною цього було те, що давній звичай не дозволяв святкувати празники під час великого посту, а також і те, що празник Благовіщення був ближче до Христового Різдва, аніж до його смерті і воскресення. Щойно

в XI ст. всі Церкви на Заході знову почали святкувати Благовіщення 25 березня. Вірмени празнують Благовіщення 7 квітня тому, що вони святкують Христове Різдво і Богоявлення разом в один день — 6 січня. Подія Благовіщення є улюбленою темою в іконографії.

Благовіщення в Русі-Україні було другим Богородичним празником після Успення, у честь якого в Києві збудована церква в першому столітті християнства. Князь Ярослав Мудрий на Золотих воротах у Києві спорудив храм у честь Благовіщення Пресвятої Богородиці. "В 1037 році, — сказано в найдавнішому літописі, — заснував Ярослав великий город Київ, що має золоті ворота. Вибудував і церкву святої Софії, Премудрости Божої, митрополичу, а далі кам'яну церкву Благовіщення Святої Богородиці на Золотих воротах. А це тому вибудував премудрий князь Ярослав церкву Благовіщення на Воротах, щоб завжди була радість тому городові Благовіщенням Господнім і молитвою Святої Богородиці й архангела Гавриїла". У храмі Благовіщення князь Ярослав Мудрий у 1037 році віддав під опіку Божої Матері весь український народ.

МАТЕРІАЛИ Взято з: CALENDAR.DYVENSIVT.ORG

Розумій молитву

в. Святе таїнство Євхаристії

5) Святе Причастя

Святе Причастя увінчує участь християнина в Божественній Літургії. «Якщо не споживатимете тіло Чоловічого Сина й не питимете Його Кров, не матимете життя в собі» (Йо. 6, 53). Святі Отці наголошували на необхідності причащатися на Літургії: «Скажи мені, якщо хтось, запрошений на бенкет, умив би собі руки й сів до столу, і, хоч усе приготоване, не брав би в ньому участі, то чи не образив би того, хто його запросив? Чи не краще, щоб він взагалі не приходив?». Для християнина сповнювати заповідь Божу «Пам'ятай день святий святкувати» означає брати участь у Святей Літургії в неділі та свята. Задля духовного зростання Церква заохочує християнина якомога частіше приступати до Святого Причастя. Святий апостол Павло повчає: «Хай, отже, кожний випробує себе самого і тоді їсть цей хліб і п'є цю чашу» (1 Кр. 11, 28).

Готуючись до святого Причастя, вірні іспитують власну совість і зберігають євхаристійний піст.

Християни причащаються Пресвятої Євхаристії «на відпущення гріхів і на життя вічне»: «Приступім до Причастя з палаючою любов'ю, щоб вогонь любові спалив наші гріхи й просвітив наші серця і щоб через причастя до божественного вогню ми самі розгорілись і були обожествлені». Умовою гідного святого Причастя є чиста совість причасника, покаяння перед Богом за гріхи і примирення з ближніми: «Зібравшись разом у воскресний день Господній, переломлюйте хліб і чиніть подяку, визнавши перед тим свої провини, щоб ваше принесення було чистим. Кожен, хто посварився зі своїм ближнім, нехай не приходив до вас, поки не примириться, щоб ваше принесення не було осквернене».

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 445-446

Розклад богослужінь

на 5-й тиждень Великого посту

Понеділок 08.04 – Собор архангела Гавриїла. Віддання Благовіщення.

07:30 – Утреня, Часи, Обідниця
18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів, Матері в молитві

Вівторок 09.04 – Св. Матрони, що в Солуні.

07:30 – Утреня, Часи, Обідниця
18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів,

Середа 10.04 – Прп. Іларіона Нового. Св. Стефана.

07:30 – Літургія Передшеосвячених Дарів
09:00 – Парастас (Сорокоусти)
18:00 – **ПОКЛОНИ** Утреня канону св. Анрея Критського

Четвер 11.04 – Прп. Марка, єп. Аретусійського, і Кирила диякона, і ін., що з ним при Юліяні-мучителєві постраждали.

07:30 – Часи, Обідниця
18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів,

П'ятниця 12.04 – Прп. Йона Ліввичника

07:30 – Утреня, Часи, Обідниця
09:00 – Парастас (Сорокоусти)
18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів
19:00 – Молебень за здоров'я

Субота 13.04 – Субота акафістова.

Прп. Іпатія, єп. Гангрєнського.

07:30 – Св. Літургія за упокій
09:00 – Св. Літургія в наміренні давших
18:00 – Велика Вечірня та Утреня

Недія 14.04 – Неділя 5-та Великого посту.

Прп. Марії Єгипетської.

07:30 – св.Літургія св.Василія Великого
09:00 – св.Літургія св.Василія Великого
11:00 – св.Літургія св.Василія Великого
17:00 – **Чин Соборування**

Душпастирі тижня

о. Андрій Боднарук - (096) 594 95 91
о. Віталій Герасимів - (096) 380 93 43

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Андрій Гах, о. Василь Барна,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

ВАШОЮ ПОЖЕРТВОЮ
ЄДРПОУ 41467776
Р/Р 26002056213251
МФО 380269
«ПОЖЕРТВА НА СОБОР»

Оголошення

07 квітня 10:30 - «Матері в молитві»

14 квітня 17:00 - Чин Соборування

Щонеділі опісля Божественної Літургії, о **10:30 год.** в підвальному приміщенні Патріаршого Собору Воскресіння Христового, проходить молитовна зустріч спільноти «**Матері в молитві**». Запрошуємо усіх бажаючих на спільну молитву.

Блаженніший запитув!

Опитування молоді (вік:16-29) для підготовки головної теми цьогорічного Синоду Єпископів УГКЦ: Сопричастя-єдність в житті і свідченні УГКЦ

Шановні подружжя! **Реколекції для подружніх пар**, які відбудуться **12-14 квітня** 2019 року **в Обухові**. Початок реколекцій о 18:00 год. у п'ятницю, закінчення о 15:00 год. в неділю.

Обов'язково попередній запис!

Детальна інформація за телефоном:
095 54 44 85; 067 316 72 37

КИЇВСЬКИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР І ХОР

Понеділок, 15 квітня 2019 року о 19:00

Патріарший собор Воскресіння Христового УГКЦ
(вул. Микільсько-Слобідська, 5)

Сергій Рахманінов

ВСЕНІЧНЕ БДІННЯ

Диригент Вікторія Кончаковська
Соліст Михайло Багмут (тенор)

вхід вільний

вхід вільний

КОНТАКТИ:

адміністратор ерм. Ніканор Лоїк,
вул. Микільсько-Слобідська, 5
(044) 459-31-94; (067) 653 07 31
CATHEDRAL.UGCC@GMAIL.COM
KYIVSOBOR.UGCC.ORG.UA